

дѣшевнѣ, рече така: Дай ми о жено да пѣѣ водѣ, защо то азъ мога да ти дамъ водѣ живѣ; и които пѣе отъ неѣ, не бужеднава во вѣки. **Ще доди вѣрма и часъ, когато да са поклонѣтъ всички тѣ человецы на Бога отца, не токмо во Иерусалимѣ и Газѣримѣ но по всички свѣтъ съ дѣха си и съ истинѣ тѣ.** А Самаранка та тога мѣ рече: **Ще да доди Месѣа, и онъ ще да ни извѣсти за всичко то, и ще да дигне тѣхъ разанкы и недоумѣнѣа та отъ помеждѣ ны, и ще ни наѣчи всичкѣ истинѣ.** Тога Исусъ рече: **Именноти казвамъ, чи азъ съ мѣ, той, които говори нынѣ съ тебе.**

§. 16. Самаранка та проповѣдва Исуса за пророкъ.

Тога Исусови тѣ оученицы като си додохъ изъ града и донесоухъ нѣщо за идене, и бѣхъ го закарани да иде, той имъ рече: **Ази имамъ дрѣгъ хранѣ, колто вы не познавате; то е да изпълнѣ вольѣ тѣ на отца си.** А жената отиди си въ Сихарь, и разказа все щото вѣше ѣ говорил Исусъ; и проповѣда, чи онъ трѣва непримѣнно да е пророкъ: защо то вѣше ѣ предказалъ все щото вѣше она сторила на всякѣй си животѣ. Като чѣхъ прочее Сихарани нейны тѣ речн, поспѣшихъ да идѣтъ при него, и поканикѣ го да влѣзи въ градо имъ: и така: като е стоалъ Исусъ въ Сихарь два дни повѣрвали сѣ на него многома. —

§. 17. Исусъ похѣла Назарани тѣ за невѣрѣе то имъ и преселва сѣ въ Капернаѣмъ.

А отъ тамъ перво доди Исусъ въ Галилеа и оучаше въ тапкашны тѣ съборове; а послѣ въ Назаретъ. И като оучаше въ събора доказваше на себеси Исаяево то писано пророчество дѣто говори за Месѣа, и дѣмаше: **Азъ самъ си съмъ Месѣа, когото е проповѣдалъ пророка.** Назарѣани тѣ чѣдѣхъ сѣ за оучене то мѣ, но съблазнавахъ сѣ, защо то той вѣше отъ доленъ родъ. И така ни направи Исусъ тамъ ника-